

B. FRASĂ

Din propozițiuni principale și subordonate.

I. SUBORDINATA ATRIBUTIVA

A. E S P L I C A R E.

Vezi edițiunea a IV.

A. DEFINITIUNI, DEPRINDERI ȘI TEME.

a. Propozițiunile subordonate se numesc și se împart, după numirea și împărțirea părților secundare din propozițiunea dezvoltată. (La acestea se mai adaugă și subordonata subiectivă).

b. Subordinatele pot fi și ele între sine coordonate, d. e. *Copilul, care ascultă tot-deauna de părinții și profesorii săi, și care se poartă bine cu toată lumea, merită stima tuturilor colegilor săi.*

c. Toate subordinatele se leagă atât între sine cât și cu principala lor, parte prin conjuncțiunii, parte prin alte vorbe luate ca conjuncțiunii, d. e. *Sînt convins că națiunea Românească va înainta numai prin instrucțiune.*

d. Subordinata atributivă este o propozițiune secundară, care îndeplinește înțelesul unui substantiv, din principala sa sau din altă propozițiune, d. e. *Scolarul, care și învață tot-deauna lecțiunile, este lăudat.*

e. Subordinata atributivă se leagă de principala prin relativele: **care** și **ce**, luate ca conjuncțiunii subordonatoare; iar când se raportează la un substantiv local sau temporal, prin **unde**, **când**, **cât** etc.

f. Atributiva, care determină înțelesul unui substantiv, (sau pronome), se numește **atributivă de-**